

DƯỢC SƯ NHƯ LAI QUÁN ĐỈNH CHÂN NGÔN

Hán văn: chỉnh lý **Nhiên Đăng tạp chí biên tập bộ**
Việt dịch: HUYỀN THANH

Dược Sư Lưu Ly Quang Vương Phật, tên Phạm là **Tỳ Sát Xả Lũ Lỗ Bệ Lưu Ly Bát Lạt Bà, Hát La Xà Dã, Đát Tha Yết Đa Gia** (Bhaiṣajya-guru-vaidurya prabha-rājāya-tathāgatāya) là **Đại Y Vương Phật, Thập Nhị Đại Nguyên Vương Phật**, là Giáo Chủ của Thế Giới **Tịnh Lưu Ly** ở phương Đông. Hai vị hầu cận hai bên trái phải là hai vị Bồ Tát: **Nhật Quang Biến Chiếu** ( ), **Nguyệt Quang Biến Chiếu** ( )

Đức Phật Dược Sư ở quá khứ lâu xa, khi hành **Bồ Tát Đạo** (Bodhisatva-mārga), tại lúc Đức **Điện Quang Như Lai** trụ ở đời, từng phát **12 Nguyên lớn** nguyện vì chúng sinh giải trừ bệnh khổ, khiến các Căn đầy đủ, thân tướng đoan chính, tư chất tốt đẹp khác thường, lìa các nạn đột ngột, kèm dẫn lối cho chúng sinh tiến vào con đường giải thoát. Do viên mãn Nguyên Bồ Đề mà thành Phật.

Dược Sư Như Lai Quán Đỉnh Chân Ngôn được trích ra từ **Dược Sư Lưu Ly Quang Thất Phật Bản Nguyên Công Đức Kinh**. Trong **Kinh** đề cập: “Lại nữa, **Mạn Thù Thất Lợi** (Maṃjuśrī)! Khi Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy được Bồ Đề, do sức Bản Nguyên quán các hữu tình, gặp chúng sinh bị bệnh khổ: gầy ốm, sốt rét, khô kiệt, vàng da, nóng sốt... Hoặc bị trúng Yêm My, Cổ Đạo. Hoặc lại đoán mệnh, hoặc chết đột ngột... Vì muốn khiến cho nhóm bệnh khổ ấy tiêu trừ, mãn tất cả điều cầu nguyện, thời Đức Thế Tôn ấy nhập vào **Tam Ma Địa** (Samādhi) tên là **Diệt Nhất Thiết Chúng Sinh Khổ Nã**. Đã vào Định xong, ở trong **Nhục Kế** (Uṣṇīṣa) phóng ra ánh sáng lớn, trong ánh sáng diễn nói Đại Đà La Ni Chú là:

“**Nam mô bạc già phật đế, tỳ sát xả lũ lỗ, tiết lưu ly, bát lạt bà, hát la xà dã, đát tha yết đa gia, a la ha đế, tam miểu tam bột đà gia. Đát diệt tha: Ân, tỳ sát thệ, tỳ sát thệ, tỳ sát xả, tam một yết đế, sa ha**”

NAMO BHAGAVATE BHAIṢAJYA-GURU-BHAIRURYA (?Vaidurya)-PRABHA-RĀJĀYA TATHĀGATĀYA ARJATE SAMYAKSAMBUDDHĀYĀ (?Samyaksambuddhāya)

TADYATHĀ: OM BHAIṢAJIYE BHAIṢAJYA (?Bhaiṣaijye) BHAIṢAJYA SAMUDGATE SVĀHĀ

Bấy giờ, trong ánh sáng nói Chú này xong thì Đại Địa chấn động, phóng ánh sáng lớn, tất cả chúng sinh đều trừ được bệnh khổ, thọ nhận niềm vui an ổn”

Nỗi khổ rất lớn trong Thế Gian là bị bệnh khổ. Đức Thế Tôn bảo Mạn Thù Thất Lợi Bồ Tát: “Nếu kẻ theo hầu người bệnh, cần phải một lòng vì người bệnh: tắm gội thanh tịnh, cúng vật thức hoặc dược phẩm đều nên trì Chân Ngôn 108 biến, sau đó đưa cho người bệnh ăn uống, ắt có thể giảm nhẹ hết thầy bệnh khổ. Nếu hay trải qua một năm, một lòng niệm tụng Chân Ngôn này, đều hay được như ý, không có bệnh, **diên niên ích thọ** (kéo dài lợi ích cho tuổi thọ), sau khi mệnh chung tùy theo nguyện sinh về Tịnh Thổ, được chẳng thoái lui nơi Bồ Đề”

Đức Thế Tôn cũng bảo Mạn Thù Thất Lợi Bồ Tát: “Nếu có kẻ nam, người nữ đối với Đức **Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai** ấy, chí tâm, ân trọng, cung kính, cúng dường, hàng năm thường trì Chân Ngôn này đừng khiến cho quên mất”

19/02/2014

Nguồn: kinhmatgiao.wordpress.com